
Публикуван на: 04-08-2005

Източник: [Deutsche Welle](#)

Бившият европейски комисар по разширяването и настоящ комисар по предприемачеството и промишлеността Гюнтер Ферхойген изрази пред германския вестник "Ди Велт" становището си по въпроси като ситуацията в Брюксел, разхищението на средства на европейско равнище и проблемите, пред които е изправена общността на 25-те.

"Ди Велт" започва разговора с Гюнтер Ферхойген с твърдението, че водената от Европейския Съюз политика е белязана от редица нерешени въпроси, като например докъде достигат външните граници на съюза, какво е бъдещето на Европейската конституция след отрицателните референдуми в Холандия и Франция, и накъде въобще е поела общността на 25-те.

Гюнтер Ферхойген отговаря по следния начин: Застъпвам се за една общност, която ограничава работата и правомощията си върху крайно необходимите решения. Европейският Съюз трябва бъде активен само в тези области, в които държавите поотделно не са в състояние да гарантират сигурността на гражданите си, което означава, че в някои случаи това би могло да е свързано с увеличаване правомощията на Европейския Съюз.

Кои са проблемите, които не могат да бъдат решени от отделните страни членки, а единствено от Европейския Съюз като институция, е следващият въпрос на "Ди Велт".

На първо място става дума за създадения икономически и валутен съюз, казва еврокомисарят Ферхойген и допълва, че е важно да се поеме обща отговорност за ускоряване на икономическия растеж и за подсигуряване на достатъчно работни места. Европа като цяло трябва да се заеме и с въпросите на вътрешната сигурност, най-вече що става дума за антитерористичните действия и борбата срещу презграничната организирана престъпност.

Значи изграждането на нещо като единна европейска държава не е основна цел на Европейския Съюз, питат по-нататък журналистите от "Ди Велт".

Това поне за мен никога не е било европейска цел, казва Ферхойген. Не познавам нито един носещ отговорност политик, който да се е застъпвал за подобно нещо. Би било грешка да се отнемат на хората националните им корени. Те са част от идентичността ни и не бива да бъдат заравяни в забрава. Европа е и ще бъде единствено съюз от отделни държави, които упражняват част от правомощията си съвместно в области, в които това се оказва от полза.

Но какво означава това за заложените в Маастрихт цели за все по-тясно сътрудничество, пита по-нататък "Ди Велт", а Гюнтер Ферхойген отговаря: Да, валидният по настоящем договор действително преследва тази цел, без обаче да уточнява, докъде достигат правомощията на общността. Един от основните въпроси на днешното време е докога ще сме в състояние да продължим със започнатата интеграция. Или дали би трябвало по-скоро да отворим системата, което би позволило на определени държави да продължат развитието си. Конкретни стъпки в тази

насока бяха направени чрез Шенгенското споразумение и чрез установяването на валутен съюз. Въпреки всичко Ферхойген държи на следната теза: ако се окаже, че отделните становища за по-нататъшното развитие на Европа се различават коренно помежду си, ще се наложи да бъде приложен модела на по-тясно сътрудничество.

Следващият въпрос на "Ди Велт" е свързан с непрозрачността на законодателните процеси на европейско равнище. Във връзка с това Гюнтер Ферхойген признава, че в това отношение Европа е действително прекалено трудно разбираема. Налице са законодателни процеси, при които европарламентът не играе никаква роля. Налице са обаче и такива, които зависят от волята на европейските парламентаристи. Съществува също законодателство в Съвета на Европа, което е изцяло непрозрачно, тъй като се провежда при затворени врати. Затова Гюнтер Ферхойген се застъпва за цялостно опростяване на законодателната система на европейско равнище, предлагайки въвеждането на парламентарно законодателство, какъвто е моделът в Германия например. Ферхойген подчертава, че всеки национален политик е и европейски политик, тоест Европа е изградена от долу нагоре. Въпреки това впечатлението, че всичко се решава от най-горна Брюкселска инстанция, е широко разпространено. Това обаче не е вярно, казва Гюнтер Ферхойген. Решенията се взимат не от Европейската комисия, а от парламента и Съвета на Европа.

Въпреки това повечето европейци имат чувството, че законодателният процес в Европейския Съюз протича без допитване до националните мнения, продължава в интервюто си "Ди Велт". Описанието на това състояние е правилно, погрешно е обаче описанието на възприемането му, казва в отговор Ферхойген. Основният ни проблем е липсата на европейска общественост, липсата на комуникация между европейските институции и гражданите на общността. Всичко преминава през националните филтри. Точно поради тази причина Ферхойген се противопоставя на методи, при които европейското право се използва като вид двигател при налагането на национални интереси.

Следващият въпрос на "Ди Велт" е свързан с бъдещето на европейската валута. В тази връзка европейският комисар по промишлеността и предприемачеството казва, че еврото вече е изпълнило заложените при въвеждането му очаквания. Ферхойген предупреждава да не се обръща внимание на зловни коментари, идващи отвъд Атлантическия океан, не на последно място защото политиките там са стигнали вече до убеждението, че еврото се превръща бавно, но сигурно в адекватна алтернатива на долара. Актуалното развитие в Европейския Съюз не се отразява негативно на стабилността на европейската валута, уверява Ферхойген.

Последният въпрос на "Ди Велт" към еврокомисаря се отнася до прахосническата политика на Европейския Съюз. Временно излизане от релсите ли е това или по-скоро симптом за сериозно заболяване?

Това са митове, казва Ферхойген. Европейският Съюз не прахосва пари. Общността се съобразява с европейските бюджетни рамки, които се определят от всички страни-членки. Лъвският дял от европейските средства се харчи на национално ниво и по преценка на отделните правителства, подчертава в заключение Гюнтер Ферхойген.